অৰ্চনা গগৈৰ কবিতা

Issue: Vol. V, No. 2, August-October, 2026

মায়াময়

মায়াময় সকলো
মায়াময় ছাঁ-পোহৰৰ খেলা
□ন গভীৰ নিশা এখনি ভাহি অহা
চিনাকি চিনাকি মুখ
এড়াল নেদেখা জৰী
□'ত বান্ধ খাই আছোঁ আমি
সকলোবোৰ মায়াময়
চাঁও-নাচাঁও
□াওঁ-না□াওঁ
মাতো-নামাতো
এই ভাল লগা
এই ভাল পোৱা
সকলোবোৰ ৰহস্যঘন
গোপন কন্দৰত অবাধ বিচৰণ

স্তৱক

মোৰ কলিজাৰ ভাষাবোৰ
তুমি কবিতা বুলি পঢ়িছা
এই কলিজাৰপৰা কবিতাৰ □াত্ৰা
বৰ চমু নহয়
এই □াত্ৰা
পুৱাৰ সুৰভিৰপৰা
সন্ধ্যাৰ স্নিগ্ধতালৈকে
এখিলা সৰাপাতৰ হুমুনিয়াহ
ক্লান্তিৰপৰা সৃষ্টিৰ মোহনালৈকে
কবিতাবোৰ সাৱধানে পঢ়িবা
কেনেবাকৈ □দি মোৰ কবিতাবোৰ
তোমাৰ কলিজা হৈ পৰে

জীৱন

জীৱনটো হেনো পানীৰ বুৰবুৰণি
কেতিয়াবা উতলা
কেতিয়াবা শান্ত, গভীৰ
কেতিয়াবা চেঁচা, নিঃসংগ
গোট মাৰি বৰফ হোৱা
জীৱনটো □ন
বুজিবলৈকে জীয়াই থাকিব লাগে

বুজি বুজি
নুবুজা হোৱালৈকে
সাঁথৰ ভাঙি ভাঙি
পুনৰ সাঁথৰ হৈ □োৱালৈকে
সাঁথৰৰ পম খেদি
এদিন নিজক বিচাৰি □াম
মৃত্যু হোৱাৰ আগতেই
জীৱনৰ বাবে
জীৱন বিচাৰি □াম
□িদৰে এখিলা সৰা পাতে
মাটিৰ লগত মিলি
নতুন জীৱনৰ সূচনা কৰে